

על גלגול

כי תשא (תשי"ח) ליב יצ - י"ד תפילת משה.
גליון זה הוא המסך גליון כי תרא תשי"ז, העטק אף הוא בתפילת משה.
עיינן טאלות ג, ה וק"ל!

א.א. בעביעת זמן תפילה זו שתי דעות:
ראב"ע, י"א ד"ה ויחל משה החל מן י"ו אומרים; ד"ה ויחל
רמב"ן, " למת ה' יחרה אפך החל מן "והתמלה הזאת למת ה' למת יאמרו
מצרים נראה באמת..."
קה הן שתי הדעות - הבא נמוקיה לכל אחת מהן!

ג. י"א למת ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכה גדול וביד חזקה.
שמות רבה מ"ג ח': א"ר הונא: משל לחכם שפתח לבנו חנות ויל בשמים ביוק של
זונות. המבוי (מקום החנות) עטה שלו, והאומנות עתה ילה, והנער כבחקר עטה
סלו - יצא לתרבות רעה. בא אביו ותפטו עם הזונה, התחיל האב צועק ואומר:
"הורגך אני!" היה שם אוהבו, אמר לו: "אתה אבדת הנער ואתה צועק כנגדו!?"
הנחת כל האומניות ולא למדתו אלא בשם. הנחת כל המבואות ולא נתחת לו חנות
עלא בשוק של זונות! כך אמר משה: "רבון העולמ! הנחת כל העולם ולא יבעדת
בניך בלא במצרים, שהיו עובדין סלאים, ולמדו מהם בניך ואף הם עשו עגל!...
דע מה יכן הוצאת-ארתח!"

אברבנאל: הלא ידעת שהוצאת אותם מארץ מצרים שהיא מלאה גלולים, אשר היו
סלומדים בכל התועבות האלה... והמצרים עובדי סלאים הם ומהם למדו... והם לא
היו רוצים לצאת מיטם ויבעל כחם הוציאם בכחו הגדול ובזרועו הנטויה ואם
הוצאת אותם תוך הגלולים והעבודות הזרות, למת יחרה אפך, אם חזרו לעסוקם,
כי ההרגל נעשה בהם טבע שני והוא הביאם אל זה ולא היה דבר שנתחדש בהם ענה...
ספורנו ד"ה למת ה' יחרה אפך

1. מה הקטי העומד בפני סליחתם?
2. מה מוטיף אברבנאי בפרושו על דברי המדרש?
3. במה טובה ספורנו מן המפרשים האחרים ומהי חולשת פרושו?
4. מהי האהיזה בלשונו הכתוב לפרושו של הספורנו?

ג. למת ה' יחרה אפך
שמות רבה מ"ג ז': ד' נחמיה זמו: בטעה העשו ישראל אותן מעשה עמד לו משה
בפייס את האלוהים. אמר: "רבון העולמ, עיני לך טיוע ואתה כועס עליהם!?"
העגל הזה העשו יהיה מטייעך: אתה מזרית את החמה - והוא את הלבנה, אתה -
הכוכבים והוא - המזלות; את קיריד את הטל והוא משיב רוחות; אתה מוריד
גשמים והוא מגדל צמחים; אמר הקב"ה: "משה, אף אתה טועה ללותם!! והלא אין
בו ממש" אמר לו: "את כן, - "למת ה' יחרה אפך בעמך?" מקטין:
מדרש זה קשה להולמו. והוא משה רבנו רוצה ללמד עליהם סניגוריה ולקטין
הטאם ולכאורה נראה שמגדיל חטאם, כי מוכיח שהם עובדים להבל ולריק ומשתחווים
לאל לא יושיע - וזה הלא עיקר חטאם (ירמיהו ב'): כי אותי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בורות נטורים אשר לא יכילו המים) - ומה סניגוריה יש
לדבריו?

נסו לענות לקוטיה זו ולבאר את כונת המדרש!

למה יאמרו מצרים לאמור ברעה הוציאם.
אור החיים: יש בזה חלול ה' כי יאמרו מצרים: אתמול אמר "בני בכורי ישראל" -
"הלה את עמי ויעבדוני" והן עתה גילו סומו על תווילתו כי לא לטובה יכון
ווט וטלום נראה כשקר. עוד נהכון כי דבר ידוע, שישראל יעבדו ה' וכל האומות
יעבדו עבודת אלילים ומה שיראו להוציאם ה' לרעה - מה שלא עשה לעובדי זולתו...
עוד ידעה, כי לא מצרים לבדן יאמרו אלא יאמרו וישמיעו הדברים לכל, כבזה
יתרבה חס וטלום חלול השם
מה רמו מצא בעל אור החיים בכתוב לדבריו האחרונים שלא מצרים לבדם
יאמרו כן, אלא יפייזו דעתם זו גם בין האחרים?